

Norsk Okkupasjonshistorie

RUNDSKRIV L.nr. 46

fra

RIKSADVOKATEN

103500

Forelegg i landssviksaker.

Erfaring viser at en meget stor del av de N.S. medlemmer som får sin sak avgjort ved forelegg er uten formue og for tiden også uten inntekter. Påtalemyndigheten står i disse tilfelle overfor spørsmålet om en helst skal unnlate å illegge bot og nøye seg med rettighetstap alene.

Jeg er blitt stående ved at det normale også i disse tilfelle bør være at det ved siden av rettighetstapet (som regel etter L.a. § 11 nr. 1 og 2) blir ilagt en bot f.eks. på kr. 500.-, som den skyldige da må opparbeide etter reglene i L.a. § 8, hvis han ikke kan greie å skaffe beløpet på annen måte. Denne gruppe av siktede ville ellers komme uforholdsmessig lett fra oppgjøret. Hvor formildende omstendigheter foreligger, men ikke tilstrekkelig til å begrunne påtaleunnlatelse, kan det være grunn til å nøye seg med bare rettighetstap. Det samme vil ofte gjelde overfor kvinnelige siktede.

Etter anmodning fra Erstatningsdirektoratet innskjerper en regelen i rettergangsordenens § 29, siste ledd om at Erstatningsdirektoratet skal ha gjenpart av alle forelegg som tar med krav på inndragning eller erstatning eller andre sivilrettslige krav. Etter Rundskriv L. nr. 23, IV.2. skal Erstatningsdirektoratet også ha melding når påtalemyndigheten fremmer et straffekrav uten å ta med krav om erstatning eller inndragning. Det mest praktiske er derfor at gjenpart av et hvert utferdiget forelegg blir sendt til Erstatningsdirektoratets fylkesrepresentant.

Endel eksemplarer av dette rundskriv legges ved til fordeling blandt politimestrene, dommerne ved lagmannsretten og herreds- og byrettene og de fast oppnevnte aktorer i Deres distrikt.

RIKSADVOKATEMBETET, den 29. oktober 1945.

Soren Arntzen